

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτήσια Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτήσια » 14.
 Διὰ τὰ δημόσια ἔξωτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτήσι. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
 τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
 κατ' ἀποκοπὴν.

Βουλῆ.

Συνεδρίασις τῆς 12ης Δεκεμβρίου.

Ἀναγιώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Θ. Δηληγιάννης. ὑποβάλλει ἔκθεσιν τῆς ἐν Λονδίῳ ἑλληνικῆς πρεσβείας περὶ τῆς προσόδου τῶν ἐργασιῶν τοῦ δανείου. — **Ἐπιψηφίζεται** εἰς γ' ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ περιθάλψεως τῶν ἐν Ἑλλάδι προσφύγων. — **Μελετόπουλος.** Ἐξετάζων τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα, λέγει, ὅτι κακῶς ἠρμηνεύθη ἡ φράσις τοῦ ἀγγλοῦ διπλωμάτου αἰὶ ἑλληνες ἀλλαγῶν εἶχον στρέψει τὰ βλέμματά των διότι ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ὀμιλίας του ἐκείνης συνάγεται τι ἠνώσει, ὅτι οἱ Ἕλληνες προκειμένου περὶ ἐδαφικῶν παραχωρήσεων ἠτένιζον τὴν Κωνσταντινούπολιν. — **Ἀγινόω** τὰς ὁδηγίας λέγει, αἰ εἶχον οἱ ἐν Βερολίῳ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος, οὐχ ἦτον φρονῶ ὅτι ἡ πορεία αὐτῶν καὶ αἱ ἐνέργειαι των δὲν ἦσαν ἀντιπατριωτικά. Καὶ ἂν ἀπελιπθεντες ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἕνεκα τῆς ψυχρᾶς ὑποδοχῆς, ἦν εὖρον παρὰ τοῖς διπλωμάταις αὐτῆς ἔστρεψαν τὰ βλέμματά των πρὸς τὴν Γαλλίαν ἢ Ἰταλίαν ἐπράξαν πολὺ ὀρθῶς καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος. Ἡ μεγαλόφρων Γαλλία ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς λύσεως τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ ζητήματος, ἄπερ ἐδημιούργησεν ἡ βεραλίνειος συνθήκη. Παρακαλῶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν νὰ χορηγήσῃ ἡμῖν ὅσας δύναται πληροφορίας περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος, ὅπως διαφωτισθῶμεν περὶ τῆς πορείας ἢν ὀφείλομεν ν' ἀκολουθήσωμεν ἀπέναντι τῆς κυβερνήσεως, διότι ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ διατηρηθῇ τὸ παρὸν ὑπουργεῖον πρὸς εὐὸδωσιν τῆς λύσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος πάντες ὀφείλομεν νὰ παρῶμεν αὐτῷ τὴν ὑποστήριξίν μας καὶ νὰ δεχθῶμεν καὶ τὰς θυσίας αἰς τὴν ὑποστήριξιν αὐτοῦ τοῦ κράτος. Ἀλλὰ πρέπει πρὸ τούτου νὰ μάθωμεν τὴν πορείαν ἢν ἡ κυβέρνησις προτιθεταὶ ν' ἀκολουθήσῃ ὡς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα. Πρέπει νὰ γνωρίζομεν ἂν ἡ Ἑλλάς ἐν ἀποτυχίᾳ τῶν διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων προτιθεταὶ νὰ διεκδικήσῃ διὰ παντὸς τὸν ἀπραγματευθέντων καὶ τότε ἕκαστος ρυθμίζει τὴν γνώμην του ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς προπαρασκευῆς τοῦ τόπου. — **Εἶτα** ὑποστηρίζει ὅτι αἰ ἐν τῇ ἀπατήσῃ πρὸς τὸν βασιλικὸν λόγον ἐπαγγελίας δέον νὰ ἐκπληρωθῶσι, διότι καὶ συγκινωνίας ἔχομεν ἀνάγκη καὶ καταλληλοτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ στρατιωτικῆς συντάξεως. Ἡ ἀναγνώρισις τῶν παλαιῶν δανείων εἶδει νὰ γίνῃ εἰς εὐθετώτερον χρόνον. Τὸ ἐξωτερικὸν δάνειον εἶδει νὰ συνομολογηθῇ ἀλλὰ πρὸς ἐθνικὸν σκοπὸν καὶ

οὐχὶ πρὸς ἄρον τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἥτις δὲν βλάπτει ὅταν τινὲς ὑποθέτουν τὰ συμφέροντα τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ ἐμπορίου ὧς πρὸς τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ νομίζω ὅτι μόνον διὰ γενναίων οἰκονομιῶν δύναται νὰ καλυφθῇ τοῦτο. — **Κηρύσσομαι**, λέγει, ὑπὲρ τῆς καλῆς συντάξεως τοῦ στρατοῦ, διότι ἡ Ἑλλάς εἶναι μοιραίως προωρισμένη ἢ νὰ μεγαλυθῇ ἐν Ἀνατολῇ ἢ νὰ ἐκλείψῃ. — **Λομβάρδος.** ὑποστηρίζει ὅτι κακῶς ἐκπρόχθη ἡ λήξις τῆς ἐκτάκτου συνόδου τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου καὶ δικαιολογεῖ τὴν διαγωγὴν τῆς τότε ἀντιπλητείας ὅτι αἰ ἐκλογαὶ δὲν ἐνηργήθησαν ἐλευθερῶς. **Εἶτα** ὀμιλεῖ περὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν καὶ περὶ τῆς ἐκλογῆς Γορτυνίας, ὅτι ἐνηργήθησαν πιέσει. — **Θ. Δηληγιάννης.** Ἐπιμαρτυρεῖ τοὺς λόγους μου ὁ κ. Λομβάρδος, ὅπως ἐξαγάγῃ συμπέρασμα ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μου ἐνηργήθησαν ἐκλογικαὶ ἐπεμβάσεις. Ἐπεξηγῶν λοιπὸν τοὺς λόγους μου, προσθέτω, ὅτι ἐὰν ἦσαν ἰδιώτης καὶ εὐρισκόμην ἐν Γορτυνίᾳ κατὰ τὰς ἐκλογὰς δὲν θὰ ἐξελεγοντο βουλευταὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐξελέγησαν. — **Ἐνταῦθα** γίνονται θορυβῶδεις συνομιλίαι μεταξύ **Ρούφρου** καὶ **Πετσαλῆ.** — Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις. Κενοῦνται τὰ ἀκροατήρια. — **Ἐπελθούσης** ἡσυχίας ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις. — **Λομβάρδος.** Ἐξακολουθεῖ ὀμιλῶν περὶ ἐκλογῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος. — **Δηληγιάννης.** Ἀνασκευάζει τὰ ὑπὸ τοῦ Λομβάρδου λεχθέντα.

Λύεται ἡ συνεδρίασις ὥρα 7 μ. μ.

Συνεδρίασις τῆς 13ης Δεκεμβρίου.

Ἀναγιώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως.

Γ. Ρούφος. Χθὲς ἀγορεύοντος τοῦ κ. Λομβάρδου ἐζήτησα αὐτῷ τὴν ἀδειαν καὶ τὸν ἠρώτησα τίνας ὁδηγίας εἶχε μεταβάς εἰς Ἰταλίαν. Τὴν ἐρώτησίν μου ταύτην παρηκολούθησε θόρυβος. Τινὲς ἔγραψαν ὅτι ἐγὼ ἐποδοκροτήθην ἄλλὰ μήπως ἄλλοι καὶ κυβερνήται ὅντες μετὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1878 δὲν ἐποδοκροτήθησαν καὶ ἀπεδοκιμάσθησαν πολὺ πλεῖστον καὶ ζωρρότερον; **Ἐζήτησα**, λέγει, κύριοι τὴν κατὰθεσιν τῶν ἐγγράφων, ὅπως πεισθῇ ὁ κόσμος τίνες εἶναι οἱ κυβερνήσεων χάριν συμφέροντος τὴν πολιτικὴν πασῶν τῶν λαμβάνεται ἐνταῦθα ἡ λέξις αὕτη. Παρακαλῶ λοιπὸν τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν νὰ καταθέσῃ πάντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν διαχειρισμένων χρημάτων, ὅπως μάθῃ ὁ κόσμος τίνες ἔλαβον καὶ τίνες διεχειρίσθησαν κακῶς τὰ δημόσια χρήματα. — **Πρόεδρος.** Ἡ

πρότασις αὐτῆ τοῦ κ. Ρούφου δέον νὰ συζητηθῆ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, διότι σήμερον δὲν δύναμαι νὰ ἐπιτρέψω τοιαύτην συζήτησιν. — *Πολ. Καί.* Μάλιστα. — *Πετσάλης.* Δικαιολογεῖ τὴν πρὸς τὸν Γ. Ρούφον χθεσινὴν συμπεριφορὰν του, λέγων, ὅτι δὲν ἀπεκάλεσεν αὐτὸν πετωματᾶν, ἀλλ' εἶπεν ὅτι τὰ ἄτακτα κινήματα ἐγέννησαν τὰ πετωμάτα.

— *Θ. Δηληγιάννης.* Καὶ ἄλλοτε ἡ βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ κατατεθῶσι τὰ ἔγγραφα, περὶ ὧν ἐλάλησεν ὁ κ. Ρούφος, εἰς τὸ προεδρεῖον καὶ πράγματι κατετέθησαν, ὅπως λάβωσιν γνῶσιν οἱ κ. κ. βουλευταὶ ἰδίᾳ. Καὶ ἤδη τὸ αὐτὸ θὰ πράξω, θὰ καταθέσω δηλονότι τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰς τὸ προεδρεῖον ἵνα λάβωσιν γνῶσιν οἱ κ. κ. βουλευταὶ. Παρακαλῶ δὲ τὴν βουλὴν νὰ μὴ σπεύσῃ εἰς ἄλλην ἀπόφασιν, ἣτις βεβαίως ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν συμφέρει. — *Φωτόλας.* Ὑποστηρίζει τὴν δημοσιεύσιν τῶν ἐγγράφων. — *Θ. Δηληγιάννης.* Προκειμένου νὰ ὑποστηριχθῆ ἡ γνώμη τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐγγράφων πρέπει νὰ συζητηθῆ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν τὸ ζήτημα τοῦτο. — *Τ. Φιλήμων.* Φρονῶ ὅτι δὲν συμφέρει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ δημοσιεύσις ἐγγράφων σχεσίαν ἔχοντων μὲ τὴν Ἑπειροθετταλικὴν ἐπανάστασιν. — *Πετσάλης.* Ὑποστηρίζει, ὅτι δὲν βλάπτει ἡ δημοσιεύσις, διότι ἡ Ἑλλάς κατὰ τὴν Ἑπειροθετταλικὴν ἐπανάστασιν ἐξεπλήρωσεν ἀπλῶς τὸ καθῆκόν της. — *Πρόεδρος.* Περὶ μὲν τῆς εἰς τὸ προεδρεῖον καταθέσεως τῶν ἐγγράφων δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησις. Προκειμένου ὅμως νὰ συζητηθῆ πρότασις περὶ δημοσιεύσεως αὐτῶν τότε πρέπει νὰ τυπωθῆ καὶ συζητηθῆ ἄλλοτε. — *Δουμάρδος.* Συνεχίζει τὴν χθεσινὴν ἀγόρευσίν του καὶ ἀναπτύσσει τὰ ἐν Βερολίῳ γενόμενα κατὰ τὴν συγκρότησιν εὐρωπαϊκῆς συνδιασκέψεως σχετικῶς πρὸς τὸν ἑλληνισμὸν καὶ ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ πολιτικὴ ἦν ἠκολούθησεν ὁ Ἕλληνας ἀντιπρόσωπος δὲν ἐξυπηρετήσεν ἐπαρκῶς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα. Ὁ στρατὸς, λέγει, ὡς ἔχει ἐν Ἑλλάδι, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ καλῶς κατιρτισμένος. Ἐἴτα ἀφηγεῖται τὰ τῶν διαπραγματεύσεων τῆς ἑλληνοτουρκικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν διευθύνονται καλῶς. — *Τζάννης.* Ἐξετάζει τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν β.σ. λόγον καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι καλῶς ἐκλήυθη ἡ λήξις τῆς ἐκτάκτου συνόδου, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ ἐνεργήθησαν πανηγυρικῶς αἱ δὲ ἐπιρριφθεῖσαι μομφαὶ ἐναντίον τῶν ἐνεργησάντων αὐτὰς εἰσὶν ὄλως ἄδικοι. — *Ρώμας.* Ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος καὶ ἀποκρούει τὰς ὑπὸ τῶν βητόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπιρριφθεῖσας μομφὰς κατὰ τοῦ ὑπουργείου.

Λύεται ἡ συνεδρίασις ὥρα 7 μ. μ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἡ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἀπόρριψις τῆς ἐφέσεως τῆς πλειοψηφίας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἑρμοῦ πόλεως, περὶ τῆς μὴ ἐξακολουθήσεως τῆς οἰκοδομῆς τῶν ἐν τῇ πλατείᾳ Λεωτσάκου ἐγειρομένων δημοτικῶν καταστημάτων, ἔδωκεν ἀφορμὴν τῇ συναδελφῶ ἀ' Ἀναγεννήσει» εἰς σχόλια ἀσυνεπῆ μὲν πρὸς τὰς ἀρχάς, ἀς προσθεύει τὸ ἐπιτόπιον κῆμα, ἔπερ ἐκπροσωπεῖ ἡ εἰρημένη φημερίς, καὶ εἰς ἐπίθεσιν ἄνευ καὶ ἄδικον, καθ' ἡμᾶς, κατὰ τοῦ κ. Νομάρχου Κωνσταντίνου. Ἀσυνέπειαν λέγοντες, νοοῦμεν ὅτι τὴν θεμελίωσιν καὶ πρόδον τῶν καταστημάτων τούτων ἐπέδιωξε μετὰ πολλῆς σπουδῆς τὸ κῆμα τοῦτο, τὸ μέχρι πρὸ μικροῦ συμπράττον τῷ κ. Δ. Βασιλαδάκη εἰς τὴν τοῦ Δήμου διοίκησιν καὶ ψήφισαν τὴν τε γενομένην ἕως τὸρα δαπάνην, καὶ τὴν διὰ τὴν δευτέραν ὄροσιν γεννησμένην. Ἐπομένως ἀν ὁ κ. Δήμαρχος καὶ ἡ μειονοψηφία τοῦ Συμβουλίου ἐπέμειναν εἰς

τὴν πρόδον τῶν καταστημάτων τούτων, σημείον ὅτι ὑπεστήριζον τὰ ὑπὸ τοῦ προκατόχου Συμβουλίου ἐψηφισμένα, ἅτινα δέον καὶ ἡ ἀ' Ἀναγεννήσει» ὡς τοιαῦτα νὰ ὑποστηρίξῃ, καθ' ὃ ἐκπροσωπῶσα τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ φρονήματα τῆς μειοψηφίας ἐκείνης, ἣτις τοιαῦτα ἀπεφάσισε καὶ ἐψηφίζετο. Τὴν δὲ ἐπιρριπτομένην κατὰ τοῦ κ. Νομάρχου μομφὴν, ὅτι ἐνῶ κατὰ τὴν ἐγκοθίδρυσιν τῆς νέας δημοτικῆς ἀρχῆς ἐξεδήλωσεν ἐν τῷ λόγῳ του ὅτι διατελεῖ ὑπέρμαχος τῆς χειραφετήσεως καὶ αὐτοδιοικήσεως τῶν Δήμων, ἥδη, ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ὧν, πράττει τὰ ἐναντία, θεωρούμεν ἀδικαιολόγητον. Διότι δύναται μὲν ὁ κ. Θεοχάρης, ὡς ἄτομον, νὰ προσθεύῃ τοιάνδε ἢ τοιάνδε ἀρχὴν, ὡς δημόσιος ὅμως ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ συμμορφῶται πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ἐπειδὴ δὲ οἱ νόμοι ἔθελον αὐτὸν δικαστὴν, καὶ τῷ ἐπιβάλλουσι νὰ δικάζῃ ἐπὶ ἀμφοτεροῦς τινος μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου ἡμῶν ἐγερθείσας, οὗτος εἶχε καθῆκον νὰ ἀποφανθῆ ὡς διασπῆς ὑπὲρ τῆς ἑτέρας τῶν ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἐπικρατουσῶν γνώμῶν περὶ τῶν καταστημάτων τούτων. Νοεῖται δὲ ὅτι ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ δὲν ἦτο καὶ τελεσιδικία, ἀλλ' ἡδύνατο νὰ ἐφεσιβληθῆ ὅπως καὶ ἐφεσιβλήθη. Τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας τοῦ Συμβουλίου ἀποδεχόμενον τελεσιδικίως, ἔπραξε τοῦτο ἡτιο-λογημένως, πεισθὲν ὅτι εἶναι ἀναξιοπρεπὲς διὰ τὸν Δῆμον τῆς Ἑρμοῦπόλεως νὰ ἀρξῆται ἐνός ἔργου καὶ εἶτα νὰ καταλίπῃ αὐτὸ ἀτελὲς καὶ σχεδὸν ἀχρηστον. Φρονοῦμεν λοιπὸν ὅτι ὁ κ. Νομάρχης, ἐκπληρώσας ἐν καθῆκον ἐπιβαλλόμενον αὐτῷ ἐκ τοῦ Νόμου, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἀκούῃ μομφὰς, διότι δὲν ἐξέδωκεν ἀπόφασιν σύμφωνον πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς συναδελφου. Διαψεύδομεν δὲ καθ' ὅλοκλήριαν τὸ ὅτι πρὸς ἐκδοσιν ὁμοφώνου τῇ μειονοψηφίᾳ ἀποφάσεως παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν καταστημάτων τούτων, ἀπητήθη ὡς ἀντάλλαγμα ὁ διορισμὸς τοῦ ἱατροῦ κ. Ζα-λῶν, ὡς ἱατροῦ τοῦ Νοσοκομείου. Διότι αὐτὸς ὁ χρόνος τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐγγράφων τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Ζαλῶν ἀποδεικνύουσι τὸ ἐναντίον. Καθ' ἡμᾶς ἐπιθυμητὸν εἶναι αἱ δημοτικαὶ θέσεις νὰ διατίθωνται ὑπὲρ συνδημοτῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐὰν ὁ κ. Δήμαρχος ἐποιήσῃτο ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος τούτου, προκειμένου περὶ διορισμοῦ ἱατροῦ ἐν τῷ Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ, τοῦτο οὔτε πρῶτην φορὰν γίνεται ἐν Ἑρμοῦπόλει, οὔτε ἡμποροῦμεν ἡμεῖς νὰ τὸ προμαυψώσωμεν καὶ αὐθεντικῶς νὰ ἀπαφανθώ-μεν, τοὺς λόγους ἐκτιθέμενοι, τοὺς ὑπαγορεύσαντας αὐτῷ τὸν διορισμὸν τοῦτον, καθόσον γινώσκομεν ὅτι ὁ διορισμὸς καὶ ἡ παῦσις τῶν Δημοτικῶν ὑπάλληλων εἶναι νόμιμον δικαίωμα του.

— Ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἡμετέρας Ἑπαρχίας ὁ κ. Κορᾶλης λαβὼν τὸν λόγον μετὰ πολλῆς σαφηνείας καὶ ἀκριβολόγου ἐκθέσεως κατέκρινε τὴν σύμβασιν τοῦ δανείου τῶν 60,000,000, ἀποδείξας ὅτι ἡ τὴν πραγματοποιήσιν αὐτοῦ ἀναδεχθέντες, μολονότι ὠρλήθησαν πέραν τῶν 3,300,000 φράγκων, οὐ μόνον δὲν εἰργάσθησαν ὑπὲρ τῆς ὀλοσχεροῦς ἐκδόσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκ συμφέροντος παρεκώλυ-σαν τὴν ἐντελῆ πραγματοποιήσιν του, καταστρέψαντες τὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος καὶ κατακλείσαντες τὰς θύρας τῶν χρηματιστηρίων τῆς Βυζαντίας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἀ' Ἐρασι πε-ρεῖχει ὅλοκλήριον τὸν λόγον τοῦ κ. Κορᾶλη.

— Ἐλάθωμεν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Κύθου καὶ φίλου ἡμῶν κ. Στυλιανοῦ Βάλληνα, ἐν ᾗ ἐκτίθησιν ὅτι δὲν ἐνέργησεν αὐτὸς τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσιν τοῦ Οἰονομικοῦ Ἐφόρου Σύρου κ. Σεβαστιανοῦ, ἀλλ' εὔρεν αὐτὴν ἐν ὁδῷ παρ' ἄλλων ἐνεργηθείσαν, αὐτὸς δὲ μόνον ἀπλῶς συνήγησεν εἰς τοῦτο συστήσας τὴν μετάθεσιν

καὶ οὐχὶ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ. Τοῦτο δημοσιεύοντες καὶ πάλιν ἐπιμενομεν λέγοντες ὅτι πιθανὸν νὰ εἶχαν δίκαιον οἱ τε ἐνεργήσαντες καὶ οἱ συμπράξαντες εἰς τὴν ἀπόλυσιν τοῦ κ. Σεβαστιανοῦ, ἀλλὰ τὸ δίκαιον αὐτῶν ἐβασίζετο κυρίως ἐπὶ τούτου καὶ μόνου, ὅτι ὁ ῥηθεὶς οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ἐγένετο θῦμα τοῦ ὑπερβολικοῦ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ζήλου τοῦ, καθὼ ἀφωσιωμένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐπιζητητῶν αὐτὸ καὶ μόνον τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου. Ἐὰν διὰ τοιαῦτα παράπονα ἡ ὑπηρεσία πρέπει νὰ τιμωρῆ μὲ πλύσεις τοῦ; ἐγγράσαντας ἐν αὐτῇ, τοῦ; οἰκογενειάρχου καὶ τοῦ; ἐπιδιώκοντος μετὰ διετη ὑπηρεσίαν ἐξασφάλισιν γλίσχρου συντάξεως διὰ τὸ γῆρας τῶν, ἡμεῖς δὲν διστάζομεν νὰ ἀποκαλέσωμεν τὴν ἀπόλυσιν ταύτην *ἀδίκημα ἀπάνθρωπον*.

— Μετὰ μακρὰν καὶ πολυώδυνον νόσον ἐξεμέτρητε τὸ ζῆν ἡ ΜΑΡΙΩΡΑ Ἑμμ. Κωνσταντίνου, μήτηρ ἀτυχῆς καὶ ὑπὸ λύπης τὸν βίον καταστρέψασα, ὡς ἐκ τῆς στερησεως δύο πολυτίμων θυγατέρων. Τὴν κηδεῖαν αὐτῆς; γενομένην ἱεροπρεπέστατα ἠκολούθησαν πλείστοι τῶν συμπολιτῶν μας δεόμενοι ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτῆς.

— Παρεκλήθημεν παρὰ τοῦ κ. Ἑμμ. Κωνσταντίνου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας αὐτῶν πρὸς τοὺς φίλους καὶ συμπολίτας τῶν διὰ τὰ δειγμάτα τῆς θλίψεως καὶ συμπαθείας, ἅτινα εὐμενῶς ἐξεδήλωσαν ἐπὶ τῷ ἐπελθόντι θανάτῳ τῆς; προσφιλοῦς συζύγου καὶ μητρὸς; αὐτῶν Μαρτιώρης.

— Μετὰ μακρὰν καὶ πολυώδυνον νόσον, κατέλυτε τὸ στάδιον τοῦ βίου ὁ πολυκλαυστος νέος ΕΔΜΟΝΔΟΣ ΣΑΣΤΑΙΝ, ὁ σύμπασα ἡ πόλις ἡμῶν ἐτίμα καὶ ἠγάπα διὰ τὰς σπανίας καὶ εὐγενεῖς τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀρετάς. Κύριος ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ παραμυθῆσαι τοὺς ἐπὶ τῇ στερήσει αὐτοῦ ἡμεριστοὺς θρηνοῦντας οἰκειούς.

— Ἡ Γαλλία ὑπέδειξε κατὰ τὸ Πρακτορεῖον ῥέουτερ συμβιβασμὸν τινα σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἐλληνικῶν ὀρίων, διὰ τοῦ ὁποίου ἀποδέχεται τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων προσταθεῖσαν γραμμὴν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἡπειρον καὶ τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Θεσσαλίαν.

ΛΟΥΚΑΣ ΡΑΛΛΗΣ.

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐκ Πειραιῶς ὁ θάνατος τοῦ ἀρχαίου οἰκιστοῦ καὶ συμπολίτου ἡμῶν ΛΟΥΚΑ ΡΑΛΛΗ, πενθεροῦ τοῦ μακαρίτου Ἀμβροσίου Δαμαλά, ὄντος δὲ ἐκ τῶν διακεκριμένων ἀνδρῶν τῶν συντελεσάντων εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ τόπου ἡμῶν εἰς πόλιν ἐμπορικὴν, ἧς ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ὑπῆρξε δημογέρον. Κατόπιν δὲ, τοῦ Πειραιῶς ὀρισθέντος πρὸς συνοικισμὸν τῶν Χίων, ἐγκατέστη εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ συνοικισμοῦ, καὶ μολοῦντι ἀπέτυχεν ὁ σκοπὸς αὐτοῦ οὗτος, καθὼ ὑπερβυσσάσης κατὰ τοῦτο τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἐν τσοῦ-τω ἐνέμεινεν ἐκεῖ, προάγων τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν εὐμερίαν τοῦ τόπου. Διὰ δὲ τοῦτο προσελκύσας εἰς ἐχυτὸν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν κατοίκων τοῦ Πειραιῶς, ἐπανειλημμένως ἐξελέχθη δῆμαρχος αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ ἐπιμέλειαν τούτου ὀφείλεται ὁ καλλωπισμὸς καὶ ἡ μόρφωσις τῆς ὡραίας ἐκείνης πόλεως. Τὴν εἰδησιν τοῦ θανάτου αὐτοῦ μετὰ βραχυθμίας ἤκουσαν οἱ ἐνταῦθα ἐπιζῶντες συμπολίται καὶ φίλοι του, καὶ ἐντείθεν ἀπονέμοντες τὰς συλλυπητηρίους αὐτῶν ἐκφράσεις τοῖς βαρέως ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πενθοῦσιν οἰκειοῖς, δεόνται ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας αὐτοῦ ψυχῆς ἐν σκηναῖς δικαίων.

Τὴν 23 φθίνοντος μηνός, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 8ην π. μ., μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, τελεῖται ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ αἰετίμου συνδρομητοῦ τοῦ αὐτοῦ Ναοῦ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ.

Τοῦτο ἀγγέλλοντες τοῖς φίλοις καὶ συμπόλιταις τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός, παρακαλοῦμεν αὐτοὺς ὅπως εὐσεβοῦμενοι προσέλθωσιν εἰς τὸν ῥηθέντα Ναὸν καὶ ἐνώσωσι τὰς πρὸς τὸν Θεὸν ἱκεσίας αὐτῶν μετὰ τῶν δεήσεων τοῦ ἱεροῦ Κλήρου.

Ἐν Ἐρμούπολει, τῇ 18 Δ/βρίου 1879.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΒΑΦΙΔΑΚΗΣ.

Τὰ μέλη

ΜΑΤΘ. Χ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΟΥ, πρωτοσύγκελλος.
ΝΑΟΥΜ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΙΝΙΟΣ.

Τεκμήριον τρανὸν τῆς εἰς τὰ γράμματα ἐπιδόσεως τῆς νεότητος τῆς νήσου Χίου παρέχεται τῷ ἀναγνώστῃ ὁ ἐπόμενος λόγος, ὁ ἐν τοῖς μνημοσύνοις τῆς καλῆς καὶ ἀξιεράστου νεανίδος Πολυμνίας Τζιῶτου ἐξεφώνησεν ὁ ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ ἐμπορευόμενος κ. Θεόδωρος Κ. Καράβας, ἀδελφὸς τοῦ τόσῳ εὐδοκίμως τὴν ἐν Χίῳ Τράπεζαν διευθύνοντος κ. Ἐπαμεινώνδα Καράβα.

ΛΟΓΟΣ

ἀπαγγελθεὶς ἐν τῷ μνημοσύνῳ
τῆς πολυκλαύστου νεανίδος

ΠΟΛΥΜΝΙΑΣ ΤΖΙΩΤΑΚΗ.

Ἦτον ἀηδὼν κ' ἔφαλλε ἔς τὰ δένδρα τὴν χαρὰ της,
δὲν εἶπεν ἄλλο ἔς τὴ λαλιὰ,
κί ὄλα σιωπαῖναν τὰ πουλιὰ,
εἰς τὸ κελάδημά της!

Τεσσαράκοντα παρῆλθον ἡμέραι, φιλόχριστος ὁμήγουρις, ἀφ' ὅτου ζωρὰ καὶ συμπαθὴς ὑπαρξίς κατέληξεν εἰς τὸ μολῆθον ἡμέραι ἀφ' ὅτου ὑπὸ τὴν ψυχρὴν καὶ κατηρῆ πλάκα τοῦ πλῆρες ζωῆς σώμα τῆς ἀτυχούς Πολυμνίας!
Γονέων ἀγαθῶν καὶ τιμίων γόνος ἡ πολυκλαυστος κόρη, ἀνετράφη διὰ τῶν ναμάτων τῆς ἡθικῆς, καὶ ἐμεγαλύθη ἐν

ἀγνεύει καὶ χρηστότητι. — Μόλις ἐβουλεύσασεν εἰς τὸ ἔργον τῆς ζωῆς, μόλις ἔδραμεν ὀλίγιστα ῥόδα ἐκ τῶν δύο καὶ εἰκοσι Μαΐων τῆς, καὶ ἐν ᾧ πλήρης ζωῆς, πλήρης ἐλπίδων ἔβρισκε στερεῶν τὸ ποδὶ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ βίου, ὁ χάρις ἐξλοτύπησεν αὐτήν, καὶ ἔκοψεν αἰφνης τὸ νῆμα τῆς ὑπάρξεώς τῆς!

Ὁ θάνατος αὐτῆς εἶναι συμφορὰ ἀνεπανόρθωτος καὶ τὰ δάκρυα εἶναι θερμὰ πάντοτε εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς πάντων, ὅσοι ἐγνώρισαν καὶ ἐξετίμησαν τὰς ἀρετὰς τῆς. Δὲν ἦτο μόνον ὠραία ἡ ἀτυχῆς Πολύμνια· τὴν σπανίαν αὐτῆς, καλλομένην ἐκόσμηε ἡ ἀρετὴ, ἣτο ὁ πολῦτιμος ἀδάμας τῶν ἀτυχῶν γονέων τῆς, οἵτινες δὲν ἐλπίζουσιν ἢ εἰς τοὺς οὐρανοὺς μόνον νὰ ἐπανεύρωσι τὸν τιμαλφῆ αὐτὸν λίθον!

Πολύκλαυτος Πολύμνια! ἀθάνατον κατέλιπε τὴν μνήμην σου, καὶ τὸ γλυκὺ σου ὄνομα θ' ἀναφέρεται πάντοτε μετ' ἐγκωμίων!

Πολλάκις αἱ στερήσεις, αἱ ὁ ἄκαιρος θάνατος ἐπιφέρει, εἰσι τοσοῦτον πικραῖ, τοσοῦτον θλιβεραῖ, τοσοῦτον ἀνεπανόρθωτοι, ὥστε οὐ μόνον ἀλγειοτάτης λύπης δάκρυα μᾶς προξενούσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὄμμα ἡμῶν, ἐν τῇ ἐξάλλω ταύτῃ καταστάσει διατελούντων, στρεφόμεν πρὸς τὸ θεῖον ὄν, ἐπερωτῶντες ὄθθεν τὸ αἴτιον τῆς τοιαύτης ζῆμίας, καὶ μετ' ἀγανακτικῆς, μεμιγμένης μὲ λύπην, δυσαρεστούμεθα κατ' Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅστις ὅμως ἐν τῇ ἀπειρῷ Αὐτοῦ σοφίᾳ, οὕτως ἤβουληθη. Στέρησιν τοιαύτην θρηνοῦμεν σήμερον ἐν τῷ προσώπῳ τῆς πρὸ μικροῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάσης ἀτυχοῦς Πολυμνίας. Παῖον ὄθεν νὰ χύσω βάλοισμον ἐγὼ εἰς στήθη τεθλιμμένα, ὅπου ὀλόκληρον τὸ κἀνιστρον τῆς συμφορᾶς ἐχύθη; ποῖα παρήγορος φωνὴ θὰ κρατήσῃ τὸ δάκρυ, τὸ δάκρυ ὅπερ τὸ ἄλγος τῶν γονέων τῆς χύνει, ἀφ' οὗ ἐτάφη πλέον ἢ ἐλπίς, ἡ χάρις καὶ ἡ φαιδρότης αὐτῶν; Μίαν καὶ μόνην εἶχον γλυκειάν ἐλπίδα καὶ ταύτην διὰ παντός ἀπέσβεσε τὸ ἀδυσώπητον τοῦ θανάτου βέλος! Ὅσοι τὴν εἶδον, τὴν ἔκλαυσαν πικρῶς· ὅσοι δ' ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἐπλησίασαν, τὴν ἀπεχαιρέτησαν μεθ' ἐνός φιλήματος, μετὰ δακρύων, ἐπὶ τοῦ τρομεροῦ, πλὴν ψυχροῦ μετώπου τῆς! Μία ὀλόκληρος κοινωμία σφοδρῶς τὴν ἠγάπησε ζῶσαν, καὶ θανοῦσαν ὅμως δὲν τὴν λησμονεῖ, ἀλλὰ πενθίμως καθ' ἐκάστην τῶν ἀπολεσθεισῶν αὐτῆς ἀρετῶν ἀναμιμνήσκειται. Τὴν ἐνθυμοῦμαι νὰ μειδιᾷ ὡς Οὐρανός γελόεις, τὸ κάλλος νὰ τὴν στολιζῇ ὡς ῥόδον, καὶ νὰ ἦναι ὡς ἦτο ὠραία, καλλιπρεπὴς, ἀθάλα καὶ ἀγνή, ὡς ἀδάμας δρόσου! Καὶ ὅμως ἐν ᾧ οἱ ἀτυχεῖς γονεῖς αὐτῆς ἐσκέπτοντο ἴσως περὶ γάμων τῆς Πολυμνίας καὶ ὑμεναίων, αἰφνης καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, ἡ πλάξ τοῦ τάκου ἐγένετο αὐτῆς μνηστῆρ καὶ νυμφίος! Πλὴν ἂν ἡ γῆ ἐστερηθῆ ἐνός ἄθους, ἐπλουτίσθη ὅμως δι' αὐτοῦ ὁ λειμὼν τοῦ Παραδείσου, καὶ μία ἔτι παρθένος προσετέθη εἰς τὰς παρθένας τοῦ Εὐαγγελίου. Τίς ποτε θέλει ἀρνηθῆ ὅτι ἀπαντες γεννώμεθα ὡς εἰς θάνατον προκαταδεδικασμένοι, καὶ ὅτι προτιμότερος ὁ θάνατος τοῦ ἀβεβαίου καὶ μυριαλοῦς τούτου βίου; Τίς ποτε θέλει λησμονήσει ὅτι, πατριῶς ὁ Θεὸς μεριμνῶν, προεξάγει τινὰς ἀώρους ἐκ τῆς ζωῆς ταύτης; Πόσοι παραμυθητικοὶ λόγοι ὑπὲρ τοῦ θανάτου! ἀλλ' ἡ πατρικὴ καρδία δὲν ἔχει πλέον ἀκοῆς διὰ τὴν φιλοσοφίαν!

Χθὲς πλήρης ζωῆς καὶ ἐλπίδων ἦτο ὡς ἡ πρώτη Μαΐου διὰ τοὺς γονεῖς καὶ ἀδελφοὺς τῆς· πλὴν σήμερον ἡ ἀνάμνησις τῆς εἶναι χειμῶν κρυερὸς, σκοτεινὸς καὶ πολὺδάκρυς! Εὐώδης τὴν καρδίαν ὅσον ὠραία τὴν ψυχὴν, πεφλημένης οἰκογενείας ἡ ἐλπίς καὶ τὸ καύχημα, διέχεε παντοῦ τὴν ἀγνήν αὐθυμίαν. Αἰμίον αἱ παρθένοι θὰ διασπαρῶσι καὶ πάλιν εἰς τὰ φυλλώματα τῶν δένδρων, καὶ πάλιν θὰ διαχυθῇ ἡ μόλπη τῆς ἀπδόνας, καὶ πάλιν τὸ πᾶν φωτεινὸν καὶ μυρῖον, θὰ ἀγαλλᾷ, πλὴν μίας μόνης δὲν θὰ γελάσῃ τὰ χεῖλη, καὶ

μιάς μόνης δὲν θὰ φανῶσιν οὐδαμῶς οἱ γλυκεῖς ὀφθαλμοί! Τὸ χρυσαῖον καὶ εὐελπί τῆς νεότητος καὶ παρθενίας κρῖνον ἐθαύσθη ἐπὶ τοῦ ἀρεύκτου βράχου, καὶ ὁ χρυσοῦς αὐτῆρ ἐσβεσθη ὑπὸ τὸ χῶμα! Λοιπὸν τὸ γλυκὺ τοῦτο ἄστρον δὲν ἐγεννήθη εἰμὴ διὰ νὰ εὐόση τόσον ἀώρος; τίποτε λοιπὸν δὲν εἶνε ἀλήθεια, καὶ μόνον ἀπληγῆς ἀδυσσοῦς ὑπάρχει, τὰ πάντα καταβροχυρίζουσα εἰς τὰ ἀχανῆ πελάγη τῆς; Ρεῦσατε δάκρυα, λύσον τοὺς στεναγμοὺς σου καρδία!

Ὁ πολὺκλαυτος Πολύμνια! προῦριστο λοιπὸν ὑπὸ τῆς σκληρᾶς εἰμαρμένης νὰ ποτίσῃ μετ' ὅσον πικρότατον ποτίριον ἀτυχῆ ἀδελφὸν ἐν ζῆνῃ γῆ; Διατὶ καλλιπάρθενος ἦλθι, διατὶ ἀπικρῆθης διὰ παντός τὰ κάλλη τῆς ζωῆς; τοσαῦτα λοιπὸν ἔχει θελγτρα ἡ ἀγκάλη τοῦ τάκου, καὶ ἔποθεσας νὰ γείνης νύμφη μὲ νεκροσίνδονον, ἐν ᾧ χρυσαὶ ἀκτῖνες τοῦ μέλλοντος σ' ἐστεφάνουν; Τίς ὅμως ποτὲ θὰ λησμονήσῃ τὸ γλυκὺ καὶ εὐχαρῖ τῆς μορφῆς σου, τὸ μελίχιον τοῦ τρόπου σου, τὴν εὐγένειαν τῶν κιοθημάτων σου, καὶ τὰς τοσαύτας τέλος ἀρετὰς ὑφ' ὧν ἐκοσμεῖτο; τίς δὲν ἐβέλθη ἐκ τῆς ἀγνότητος τῆς καρδίας σου καὶ δὲν κατελήθη ἐκ τῆς γοητείας τῶν λαμπρῶν αἰθημάτων σου; Ἦσο ἡ μόνη παρομβία τῶν γονέων σου, καὶ πρὸς σὲ αἱ δυστυχεῖς αὐταὶ ὑπάρξεις περιχαρῶς ἠτένιζον, καὶ ὅμως τὸ αἰμοβαρὲς δρέπανον τοῦ ἀδυσώπητου ἢ ἀπλήγσου θανάτου, ἐκπληρῶν τὸ εἰδεχθὲς καὶ καταθῆναι αὐτοῦ ἔργον, σὲ ἀφῆρπασεν οἰζυνης ἐκ τῶν μητρικῶν ἀγκαλιῶν, πολὺκλαυτος κόρη! Ἄλλ' ὦ θάνατε! οὐ ὅ ἐν ἀκαρεῖ περιεργόμενος τὸ σύμπαν καὶ οὐδέποτε κορνούμενος ἐκ τῶν ἀλλεπαλήλων θυμάτων σου, διατὶ τόσον ἀσπλαγγχῶς ἀφαιρεῖς τὴν ὑπαρξίν τόσων ἐαρινῶν ἀνθέων, τὰ ὅποια μόλις τοῦ κάλυκος τῶν ἐξέρχονται; Ἀμείλικτε χάρις! ἂν ἀνήρπασας εὐτως ἀποτόμως τὴν ὠραίαν ψυχὴν τῆς, δὲν θὰ δυνάθῃ; ὅμως καὶ νὰ ἀποσβέσῃς τὴν μνήμην τῆς, ἣτις ὅσον προσφιλῆς, τοσοῦτο καὶ ἀνεξάλειπτος καθίσταται!

Παρθένοι Χῖται! ῥάνετε μετ' ἄνθη τὸν τάφον τῆς; φίλης σας, ἣτις ἐμαράνθη ἀώρω! θρηνήσατε πενθοῦσαι πᾶσαι! οὐδέποτε πλέον οὐδσμῶς θελετε ἐπανίδει τὸ γλυκὺ πρόσωπόν τῆς! οὐδέποτε πλέον θὰ ἀντικρύσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς τὴν προσφιλῆ φίλην σας! δὲν θὰ κλῖνῃ πλέον τὴν κεφαλὴν τῆς εἰς τοὺς κόλπους εἰς τὰ φιλήματά σας! δὲν θὰ ψάλλῃτε πλέον μετ' αὐτῆς! τὰ ῥοδόχροα χεῖλη τῆς ἐκλείσθησαν, τὰ βλέφαρά τῆς ἐσκέπασαν διὰ παντός τὰ ὄμματα καὶ τοῦ τάκου τὰ χῶματα τὸ σῶμα τῆς φίλης σας! Κλαύσατε, κόραι Χῖται, τὴν ἀπολεσθεῖσαν Πολύμνιαν ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ βίου, καὶ ἐν τῷ ἄνθει τῆς νεότητος αὐτῆς! πλέξατε στέφανον ἐκ λευκανθέμων καὶ ἐναποθέσατε αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τάκου τῆς ἀτυχοῦς φίλης σας!

Σεῖς δὲ ἀτυχεῖς γονεῖς καὶ ἀδελφοὶ τῆς πεφλημένης Πολυμνίας, παρηγορήθητε! ἤδη δέεσθε τῷ Ὑψίστῳ ἵνα ἐξ Οὐρανοῦ ἐπιστάξῃ σταγόνας βαλοσάμου παραμυθίας εἰς τὰς ἀνάτω. Κηρύσσας καρδίας σας· παρηγορήθητε, καθότι ὁ πάντων Κύριος καὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου δεσπότης, κῆρύσσεν ἵνα παραλάβῃ αὐτήν εἰς τὴν θείαν καὶ οὐράνιον Αὐτοῦ βασιλείαν, ἐπιθείς αὐτῇ τὸν ἀμαράντινον στέφανον τῆς ἀθανασίας!

Ναί, Ὑψίστε Θεὲ τῆς εὐσπλαγγχίας, ἐπουράνιε βασιλεῦ τῆς κτίσεως! εἰσακούσας τῶν εὐπροσδέκτων εὐχῶν τῶν ἱεουρογούτων λειτουργῶν σου, καὶ πάντων ἡμῶν, ἀνάπαυσον πανοικτείμων Θεε! ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τῆς προσφιλοῦς Πολυμνίας! συγχώρησον πάντα τὰ ἐκούσια καὶ ἀκούσια αὐτῆς; πλημμελήματα! κατάταξον αὐτήν ἐν κόλποις Ἀβραάμ, καὶ ἐν δικαίων σκηναῖς!

Ἄωρα ἡ μνήμη σου, πολυφίλτος Πολύμνια!

Γαίαν ἔχαις ἐλαφρᾶν!